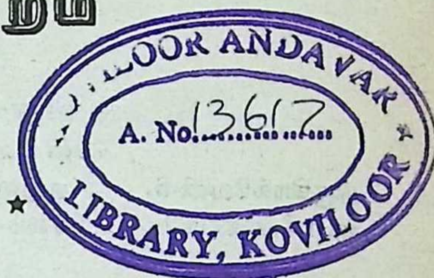
குமரகுருபர அடிகள்

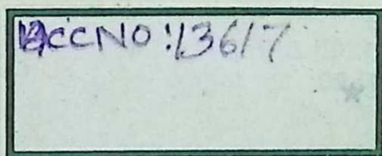
அருளிய

மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்

தெளிவுரை, அருஞ்சொற்பொருள் :

புலவர் இரா. இளங்குமரன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
154, டி. டி. கே. சாலை, சென்னை-18.
1990

இரா. இளங்குமரன் (1930)

கிளைகள் :

சென்னை-108.

திருநெல்வேலி-6. மதுரை-1. கோயமுத்தூர்-1.
கும்பகோணம்-1. சேலம்-1. திருச்சிராப்பள்ளி-2.

கழக வெளியீடு: கஙசுரு

முதற் பதிப்பு: செப்டம்பர் 1977
மறுபதிப்பு: சூலை 1990

O31, 1L50, 5-6
N 90

MADURAI MEENAKSHIAMMAI KURAM

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108.

3-3

மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்

காப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

கார்கொண்ட பொழில்மதுரைக் கர்ப்பூர
வல்லிமணங் கமழும் தெய்வத்
தார்கொண்ட கருங்குழல் அங் கயற்கண்நா
யகிகுறம்செந் தமிழால் பாட
வார்கொண்ட புகர்முகத்தைங் கரத்தொருகோட்(டு)
இருசெவிமும் மதத்து நால்வாய்ப்
போர்கொண்ட கவுள்சிறுகண் சித்திவிநா
யகன்துணைத்தாள் போற்று வாமே.

(தெளிவுரை) மேகம் தவழும் சோலைகளையுடைய மதுரையில் எழுந்தருளிய கர்ப்பூரக் கொடி போன்றவளும், மணம் கமழும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மாலையை அணிந்த கரிய கூந்தலையுடையவளும், அங்கயற்கண்ணி என்னும் பெயருடையவளும் ஆகிய ஒப்பற்ற தலைவியின் பெயரால் குறம் என்னும் நூலைச் செவ்விய தமிழால் யாம் பாடுதற்கு நெடுமையமைந்த, புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் ஐந்து கைகளையும் ஒரு கொம்பையும் இரண்டு செவிகளையும் மூன்று மதங்களையும் தொங்கும் வாயையும் பொந்தும்பால் அமைந்த கன்னத்தையும் சிறிய கண்களையும் உடைய சித்தி விநாயகப் பெருமானின் இரண்டு திருவடிகளையும் போற்றுவோம்.

(அருஞ்சொற் பொருள்) கார்-மேகம்; பொழில்-சோலை; தார்-மாலை; குழல்-கூந்தல்; வார்-நீண்ட; புகர்-புள்ளி; கோடு-கொம்பு; நால்வாய்-தொங்கும் வாய்; போர்-பொந்து; கவுள்-கன்னம்; துணை-இரண்டு. அங்கயற்கண்நாயகி-அன்னையின் பெயர். சித்தி விநாயகன்; மதுரைத் திருக்கோயில் விநாயகர் பெயர்.

சிந்து

1. பூமருவிய பொழில்திகழ் மதுரா
புரிமருவிய அங்கயற்கண் அம்மை
தேமருவிய மதிதவழ் குடுமித்
தென்பொதியக் குறத்திநான் அம்மே.

(தெ-ரை.) "அம்மே நான், பூக்கள் பொருந்திக் கிடக்கும் சோலைகள் விளங்கும் மதுரைத் திருநகரில் கோயில் கொண்ட அங்கயற்கண் அம்மையின், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததும் மதியம் தவழும் முகடுகளையுடையதும் ஆகிய தென்பொதியமலைக் குறத்தியாவேன்."

'அம்மை பொதியம்' என இயைக்க. குறி சொலபவள் குறி கேட்கும் தலைவியிடம் தன் இருப்பிடம் கூறியது இது; மேல் வருவனவும் (2, 3) இதுவே.

(அ-ள்.) மருவிய-பொருந்திய; குடுமி-சிகரம், முகடு; தென்-அழகு; தெற்குமாம்.

2. செந்நெல் முத்தும் கன்னல்முத் தும்ஒளி
திகழ்மதுரை அங்கயற்கண் அம்மை
பொன்னுமுத்தும் சொரியும்வெள் அருவிப்
பொதியமலைக் குறத்திநான் அம்மே.

(தெ-ரை.) "அம்மே நான், 'செந்நெல்' தந்த முத்தினாலும் கரும்பு தந்த முத்தினாலும் ஒளிவிளங்கும் மதுரை அங்கயற்கண் அம்மையின், பொன்னும் முத்தும் அள்ளிவீசும், தூய அருவிகளையுடைய பொதியமலைக் குறத்தியாவேன்."

(அ-ள்.) கன்னல்-கரும்பு; நெல்லிலும் கரும்பிலும் முத்துப் பிறக்கும் என்பது இலக்கிய வழக்கு. நெல், கரும்பு முதலியவற்றின் முத்துகளைக் கூறியமையாலே சங்கு தந்த முத்துகள் கிடத்தல் கூறாமலே அறியப்பெறும்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

3. செண்டிருக்கும் வடவரையில் சேலிருக்கும்
அரசிருக்கும் தென்னர் ஈன்ற
கண்டிருக்கும் மதுரமொழிக் கனியிருக்கும்
துவரிதழ்அங் கயற்கண் பாவை
வண்டிருக்கும் நறைக்கமல மலரிருக்கும்
பரிபுரத்தாள் மனத்துள் வைத்துக்
கொண்டிருக்கும் தமிழ்முனிவன் குடியிருக்கும்
பொதியமலைக் குறத்தி நானே.

(தெ - ரை.) "அம்மே, கரிகால் சோழனால் அறையப் பட்ட செண்டின் அடையாளம் இருக்கும் இமயமலையில் மீன் அடையாளம் பொறித்து வைத்து ஆட்சிபுரியும் பாண்டியர் பெற்ற கற்கண்டு போன்ற இனிய மொழியையும், கொவ்வைக் கனி குடியிருந்தாற்போன்ற செவ்விதழையும் உடையவளும் அங்கயற்கண்ணி என்னும் திருப்பெயருடையவளும் ஆகிய அம்மையின் வண்டுகள் மொய்க்கும் தாமரை மலர் போன்ற சிலம்பணிந்த திருவடிகளைத் தன்மனத்துள் வைத்திருக்கும் அகத்தியமுனிவன் குடியிருக்கும் பொதியமலைக் குறத்திநான்."

(அ - ள்.) செண்டு-ஒரு கருவி; கோடரி போன்றது; சேல்-மீன்; தென்னர்-பாண்டியர்; கண்டு-கற்கண்டு; மதுரம்-இனிமை; துவர்-செம்மை, பவழம்; நறை-மணம், தேன்; கமலமலர்-தாமரை மலர்; பரிபுரம்-சிலம்பு; தாள்-திருவடி; தமிழ்முனிவன்-அகத்திய முனிவன். "பாவை பரிபுரத் தாள் மனத்துக் கொண்டிருக்கும் முனிவன் மலைக்குறத்தி நான்" என இயைக்க.

சிந்து

4. மங்கை குங்குமக் கொங்கை பங்கயச்
செங்கை அங்கயற் கண்ணினாள் மறை பண்ணினாள்
பங்க னைக்கழல் அங்க னைச்சொக்க
லிங்க னைக்கூடி மேவுவாய் கொல்லிப் பாவையே.

(தெ-ரை.) கொல்லிப்பாவை போன்றவளே, நீ மங்கையும் செஞ்சாந்து அணிந்த மார்பினளும் செந்தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கையினளும் கயல்மீன் போன்ற கண்ணினளும் மறை நூல்களால் பாடப்படுபவளும் ஆகிய மீனாட்சியம்மையை இடப்பாகமாகக் கொண்ட சுழலும் எலும்புமாலை அணிந்த சொக்கலிங்கப் பெருமானைக் கூடி இன்புறுவாய்.

இது குறத்தி தலைவிக்குக் கூறிய குறியாகும். மேல் வருவதும் இது.

(அ-ள்.) குங்குமம்.செஞ்சாந்து; பங்கயம்-தாமரை; மறை-வேதம்; பண்-இசை; பங்கன்-கணவன்; அங்கன்-எலும்பு மாலை அணிந்தவன். அமரர் உடலினின்று கழன்ற எலும்பு மாலையை இறைவன் அணிந்தான் என்பது கதை. சொக்கலிங்கன், மதுரையில் கோயில் கொண்ட இறைவன் திருப்பெயர். மேவுதல்-அடைதல், பொருந்துதல். கொல்லிப்பாவை-கொல்லிப் பாவை போன்ற தலைவி.

சிந்து (வேறு)

5. வஞ்சி யேஅப ரஞ்சி யேமட மயிலே வரிக்குயிலே
கொஞ்சி யேபழி யஞ்சி யாருனைக் கூடுவார் இனியம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே, உருக்கி விட்ட பொன் போன்றவளே, மெல்லிய மயில் போன்றவளே, இசைபாடும் இனிய குயில் போன்றவளே இனிச் சொக்கநாதர் உனைக் கொஞ்சிக் கூடுவார்.

(அ-ள்.) வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி; அபரஞ்சி - உருக்கிவிட்ட பொன்; மடம்-மென்மை; வரி-இசைப்பாட்டு; அழகு மாம்; பழியஞ்சி யார்; பெயர், சொக்கநாதர். "அம்மே பழியஞ்சியார் உனைக் கொஞ்சியே கூடுவார்" என இயைக்க.

சிந்து (வேறு)

6. புழுகாலே தரைமெழுகு பிள்ளை யார்வை
பொற்கோலம் இட்டுநிறை நாழி வையாய்.

(தெ-ரை.) அம்மே, புழுகி (புனுகி)னால் தரையை மெழுகு; பிள்ளையார் பிடித்துவை; அழகிய கோலம் இட்டு; நிறைநாழியும் வைப்பாயாக.

(அ - ள்.) பொன்-அழகு; நிறைநாழி-நெல் நிறைத்து வைக்கப் பெற்ற நாழி. நாழி-முகத்தலளவைக் கருவிகளுள் ஒன்று.

இது குறிகூறும் களம் அமைக்கக் கூறியது.

சிந்து (வேறு)

7. ஆழிகைதா அழகாரும் அங்கயற்கண் அம்மைபங்கர்
அழகியசொக்க ரருள்புரிவருன் பான்மருவி அம்மே.

(தெ - ரை.) அம்மே, மோதிரம் அணிந்த கையைத் தா; அழகமைந்த அங்கயற்கண் அம்மையை இடப்பாகங் கொண்ட அழகிய சொக்கநாதர் உன்னிடம் வந்து அருள் செய்வார்.

(அ - ள்.) ஆழி-கணையாழி, மோதிரம் : கை தா என்றது குறி பார்த்துக் கூறுதற்குக் கையைக் காட்டுதல் வேண்டி; அழகு ஆரும்-அழகு அமைந்த; உன்பால் மருவி-உன்னிடம் வந்து. ''அம்மே, சொக்கர் உன்பால் மருவி அருள்புரிவர்'' என இயைக்க. ஆழிக்கை என்பது 'ஆழிகை' என நின்றது.

இதுவும் குறி கூறியது.

சிந்து (வேறு)

8. பேசும் என்குறி மோசம் என்றிடில்
ஆர்சொ லும்பரி யாசமே
வாச மென்குழ லாய் சவுந்தர
மரறர் வந்தணை வாரமே.

(தெ - ரை.) அம்மே, கூறும் என் குறி பொய்யாம் எனில் எவர் சொல்லும் நகைப்புக் குரியதேயாம். மணமிக்க மெல்லிய கூந்தலையுடையவளே! சுந்தர பாண்டியராம் சிவபெருமான் உன்னை வந்து கூடுதல் உறுதியாம்.

(அ - ள்.) ஆர் சொலும்-எவர் சொல்லும் சொல்லும். சவுந்தர மாறர்-சுந்தரபாண்டியர், சௌந்தரபாண்டியர். சிவபெருமான் சுந்தர பாண்டியராகத் திருவவதாரம் செய்தது குறித்தது. அமே-அம்மே

சிந்து (வேறு)

9. நங்கை நீகரு துங்குறி சொல்லவுன்
செங்கை தனைக்கொடு வாளங்கள்
அங்க யற்கண்ணி பங்கர் அருட்சொக்க
லிங்கர் இனிஅணை வார்அம்மே.

(தெ - ரை.) பெண்டிருள் சிறந்தவளே, நீ எண்ணும் குறியை யான் சொல்லுமாறு உன் சிவந்த கையைக்கொண்டுவந்து காட்டு; எங்கள் அங்கயற் கண்ணியின் கணவராய அருளாளர் சொக்கலிங்கப் பெருமான் விரைவில் உன்னைக் கூடுவார் அம்மா.

(அ - ள்.) கொடுவா-கொண்டுவா. அணைவார்-கூடுவார்.

சிந்து (வேறு)

10. தூசும்ஒரு காசும்வைஉன்
நேசம்வர வேசொல்லநான்
ஈசர்கயி லாசர்மது
ரேசர்உனைச் சேர்வாரம்மே.

(தெ - ரை.) அம்மா, உள்ளன்பு பெருக ஓர் ஆடையும் ஒரு காசும் நான் குறி சொல்வதற்குக் காணிக்கையாக வை; இறைவரும் கயிலாயத் துறைபவரும் ஆகிய சொக்கநாதர் உன்னைச் சேர்வார்.

(அ - ள்.) தூசு-ஆடை; உள்நேசம் வரத் தூசும் காசும் நான் (குறி) சொல்ல வை; மதுரேசர் உனைச் சேர்வர் என இயைக்க.

இது குறிபார்க்கக் காணிக்கை வேண்டியது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

11. கைக்குறியின் முகக்குறிநன்(று); இடத்தெழுந்த
கவுளிநன்று; கன்னி மார்வந்(து)
இக்குறிநன் றென்கின்றார்; இடக்கண்ணும்
துடிக்கின்றது; இதன்மேல் உண்டோ?

பொய்க்குறிய சிறுமருங்குற் பூங்கொடிநீ
அங்கயற்கண் பூவை மாதின்
மெய்க்குறியும் வளைக்குறியும் முலைக்குறியும்
அணிந்தவர்தோள் மேவு வாயே.

(தெ - ரை) இல்லையோ என்னுமாறு அமைந்த மிகச்சிறிய இடையையுடைய பூங்கொடி போன்றவளே, உன் கைக் குறியினும் முகக் குறி நலமுடையது; இடப் புறத்தே எழுந்த பல்லி சொல்லும் நலமுடையது; அன்றியும் தேவ கன்னியர் எழுவரும் வந்து இக்குறிகள் நல்லவை என்று கூறுகின்றார்; இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றது; இவற்றின் மேலும் நற்குறிகள் உளவோ? இல்லை நீ அங்கயற் கண்ணியாகிய பசுங்கிளியின் உடற்குறியும் வளையற் குறியும் மார்புக்குறியும் அணிந்த வராகிய சொக்கநாதரின் திருத்தோளைச் சேர்தல் உறுதியேயாம்.

(அ - ள்) கவுளி-பல்லி; கன்னிமார்-சப்த(ஏழு) கன்னியர்; பொய்க்குறிய சிறு மருங்குல்-இல்லைஎன்று சொல்லுமாறு அமைந்த குறுகிய சிறிய இடை; பூவை-கிளி; அம்மையைப், 'பசுங்குதலை மழலைக்கிளியே' என அழைக்கும் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் (68). இறைவர், அம்மையின் மெய்க்குறி வளைக்குறி முதலியவை பெற்றமை சீகாளத்திப் புராணம் தழுவக் குழைந்த படலத்தில் கண்டது.

கொச்சகக் கலிப்பா

12. கடமலைக்கும் வெம்மலையாம் கைம்மலையும் ஆயிரவாய்ப்
படமலைக்கும் அரவரசும் பரித்தருளும் பார்மடந்தை
குடமலைக்கும் தடமுலையாம் குலமலைகள் இரண்டெனவும்
வடமலைக்கும் தென்பொதியும் மலயமலை என்மலையே.

(தெ - ரை.) (அம்மே) மதத்தால் அலைக்கப்படும் கொடிய மலை போன்ற திசை யானைகள் எட்டையும், ஆயிரம் என்னும் எண்ணிக்கையுடைய பெரிய படங்களை எடுத்தாடும் ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பையும் தாங்கிக் காக்கும் நில மகளின் குடத்தை வருத்தும் பெரிய மார்புகளாம் சிறந்த

※

மலைகள் இரண்டெனக் கூறத்தக்க இமயமலைக்கும் அழகு குடிகொண்ட பொதியமலை என் மலையாகும்.

(அ-ள்.) கடம்-மதம்; கைம்மலை-யானை; அரவரசு—ஆதிசேடன்; பரித்து-தாங்கி; தென்-அழகு.

இதுவும் குறி கூறுவாள் தன் மலைச் சிறப்புக் கூறியதாம். மேல் வருவனவும் (13—16) இது.

கொச்சகக் கலிப்பா

13. திங்கள்முடி சூடுமலை தென்றல்விளை யாடுமலை
தங்குபுயல் சூழுமலை தமிழ்முனிவன் வாழுமலை
அங்கயற்கண் அம்மைதிரு அருள்சுரந்து பொழிவதெனப்
பொங்கருவி தூங்குமலை பொதியமலை என்மலையே.

(தெ-ரை.) அம்மை திங்களைத் தன் முகட்டில் முடி போலச் சூடிக் கொள்ளும் மலை; தென்றற் காற்று இனிது தவழும் மலை; நீர் கொண்ட மேகம் சூழ்ந்து கிடக்கும் மலை; தமிழ் வளர்த்த முனிவனாம் அகத்தியன் வாழும் மலை; அங்கயற்கண் அம்மையின் திருவருட் பெருக்கே பெருகி வழிவது போலக் கரைதாவி எழுந்து அருவி பொழியும் மலை பொதிய மலையாகும். அப்பொதியமலையே என் மலையாகும்.

(அ-ள்.) புயல்-மேகம்; பொங்கு அருவி-நீர் பொங்கி மேலெழும் அருவி; அருவி தூங்குதல்-அருவி இடையீடின்றிப் பொழிதல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

14. கன்ன மதம்பெய்(து) உறங்குகொலைக்
களிறு கிடந்து பிளிறுமலை;
தென்னந் தமிழும் பசுங்குழவித்
தென்றல் கொழுந்தும் திளைக்குமலை;
அன்னம் பயிலும் பொழிற்கூடல்
அறலங் கூந்தல் பிடியாண்ட
பொன்னங் குடுமித் தடஞ்சாரல்
பொதிய மலையென் மலையம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே காதுகளில் இருந்து மதம் பொழிய உறங்கும் பகையைத் தொலைக்க வல்ல ஆண் யானை படுத்துக் கிடந்து பிளிறுமலை; அழகும் இனிமையும் அமைந்த தமிழ் மொழியும் மிக மெல்லிய இனிய தென்றலாகிய குழந்தையும் தவழும் மலை; அன்னங்கள் நெருங்கி உலாவும் சோலைகளை யுடைய மதுரையில் கோயில் கொண்ட கருமணல் போன்ற அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்யானை போன்ற மீனாட்சி யம்மை ஆட்சி செலுத்திய அழகிய பொன் போன்ற முகடு களையும் அகன்ற சாரல்களையும் உடைய பொதியமலை என் மலையாகும்.

(அ - ள்.) கன்னம்-காது; தென்னந் தமிழ் (தென் அம் தமிழ்) தென்-அழகு, இனிமை; பயிலும்-நெருங்கும்; அறல்-மணல்; பிடி-பெண்யானை (மீனாட்சியம்மை); தடம் சாரல்-அகன்ற சரிவு.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

15\. மந்தமா ருதம் வளரும் மலைஎங்கள் மலையே;
வடகலைதென் கலைபயிலும் மலைஎங்கள் மலையே;
கந்தவேள் விளையாடும் மலைஎங்கள் மலையே;
கனகநவ மணிவிளையும் மலைஎங்கள் மலையே;
....
....
இந்தமா நிலம்புரக்கும் அங்கயற்கண் அம்மை
இன்பமுறும் தென்பொதிய மலைஎங்கள் மலையே.

(தெ-ரை.) அம்மே, மெல்லிய தென்றல் காற்று உலாவும் மலை எங்கள் மலையாகும்; வடமொழியும் தென்மொழியும் இணைந்து விளங்கும் மலை எங்கள் மலையாகும்; முருகப் பெருமான் (மயிலேறி) விளையாடி மகிழும் மலை எங்கள் மலையாகும்; பொன் முதலாய ஒன்பான் மணிவகைகளும் விளையும் மலை எங்கள் மலையாகும்.....இவ்வுலகைப் பேரருளால் காக்கும் அங்கயற்கண் அம்மை, திருநோக்குக் கொண்டு மகிழும் அழகிய பொதியமலை எங்கள் மலையாகும்.

(அ - ள்.) மந்த மாருதம்-இளந்தென்றல் காற்று; வளரும்-பெருகும்; கலை-மொழி; கந்தவேள்-முருகன்; கனகம்-பொன்; நவமணி-ஒன்பான் மணிகள்; புரக்கும்-காக்கும்; தென்-அழகு. இப்பாடலின் மூன்றாம் அடி கிடைத்திலது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

16. சிங்கமும்வெங் களிறுமுடன் விளையாடும் ஒருபால்
சினப்புலியும் மடப்பிணையும் திளைத்திடும்அங் கொருபால்;
வெங்கரடி மரையினொடும் விளையாடும் ஒருபால்;
விடஅரவும் மடமயிலும் விருந்தயரும் ஒருபால்;
அங்கணமர் நிலம்கவிக்கும் *வெண்கவிகை நிழற்கீழ்
அம்பொன்முடி சூடும்எங்கள் அபிடேக வல்லி
செங்கமலப் பதம்பரவும் கும்பமுனி பயிலும்
தென்பொதிய மலைகாண்மற் றெங்கள்மலை அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, அழகிய இடமகன்ற நிலத்தை எல்லாம் தன் நிழலால் போர்த்துக் கொண்டிருக்கும் வெண்கொற்றக்குடையின் நிழற்கீழே அழகிய பொன் முடி சூடி ஆட்சி புரியும் எங்கள் மீனாட்சியம்மையின் செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கும் அகத்திய முனிவர் தங்கும் அழகிய பொதியமலை எங்கள் மலையாகும்; அப்பொதிய மலையில் சிங்கமும் கொடிய யானையும் இணைந்து ஒரு பக்கத்தே விளையாடும்; சினமிக்க புலியும் மெல்லிய பெண்மானும் கூடி ஒரு பக்கத்தே மகிழும்; கொடிய கரடி மரை என்னும் மானுடன் சேர்ந்து ஒரு பக்கத்தே விளையாடும்; நஞ்சுடைய பாம்பும் அதற்குப் பகையாம் மெல்லிய மயிலும் விரும்பி ஒரு பக்கத்தே விருந்து கொண்டாடும்.

(அ - ள்.) வெங்களிறு-கொடிய களிறு; ஒருபால்-ஒரு பக்கம்; மடம்-மென்மை; இளமையுமாம். மரை-மானின் ஒருவகை அம்கண் அமர்-அழகிய இடம் அமைந்த; அபிடேகவல்லி-மீனாட்சியம்மை; கும்பமுனி-அகத்தியன்; பதம்-திருவடி; பரவும்-வணங்கும்; காண்-அறிவாயாக. கும்பமுனி பயில்தலும் அன்னை அருள்தலும் மாறுபட்டவையும் கூடி மகிழக் காரணமாயினவாம்.

---

*பாடவேறுபாடு: வெங்கவிகை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

17. கச்சைப் பொருது மதர்த்தெழுந்து
கதிர்த்துப் பணைத்த மணிக்கொங்கைப்
பச்சைப் பசுங்கொம்(பு) அங்கயற்கண்
பாவை பயந்த ஆறிருதோள்
செச்சைப் படலை நறுங்குஞ்சிச்
சிறுவன் தனக்குப் பெருந்தடங்கண்
கொச்சைச் சிறுமி தனைக்கொடுத்த
குறவர் குலம்எம் குலம்அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, மார்புக்கட்டினைத் தாக்கி அடங்காது எழுந்து நிமிர்ந்து பருத்த அழகிய மார்புகளையுடைய பச்சைப் பசுங்கொடியாகிய அங்கயங்கண் அம்மை பெற்ற பன்னிரு தோளையும் வெட்சி மாலை சூடிய மணமிக்க குடுமியையும் உடைய இளையமுருகனுக்குப் பெரிய அகன்றகண்ணையுடைய மழலைச் சிறுமியாம் வள்ளி நாச்சியை மணம் செய்து கொடுத்த குறவர் குலம் எங்கள் குலமாகும்.

(அ - ள்.) கச்சு-மார்புக்கட்டு; பொருது-போரிட்டு; பணைத்த; பருத்த; மணி- அழகு; பயந்த-பெற்ற; செச்சை-வெட்சிமாலை- குஞ்சி-குடுமி; தடங்கண்-அகன்ற கண்; கொச்சைச் சிறுமி-இள மழலை மொழிபேசும் சிறுமியாகிய வள்ளியம்மை;

இது குறி கூறுபவள் தன் குலப்பெருமை கூறியது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

18. கொழுங்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக் கிழங்குகல்லி எடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்துமுல்லைக் கொடியில்வைத்துத்
தொடுப்போம்
பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறும் தேறலும்வாய் மடுப்போம்
பசுந்தழையும் மரவுரியும் இசைந்திடவே உடுப்போம்
செழுந்தினையும் நறுந்தேனும் விருந்தருந்தக் கொடுப்போம்
சினவேங்கைப் புலித்தோலின் பாயலின்கண் படுப்போம்
எழுந்துகயற் கணிகாலில் விழுந்துவினை கெடுப்போம்
எங்கள்குறக் குடிக்கடுத்த இயல்பிதுகாண் அம்மே,

(தெ-ரை.) அம்மே, வளமான கொடியில் ஆழத்தில் இருக்கும் வள்ளிக் கிழங்கைத் தோண்டி எடுப்போம்; குறிஞ்சிப் பூவைத் தேர்ந்தெடுத்து முல்லைக்கொடியை நாராகக்கொண்டு தொடுப்போம்; இனிய பழம் பிழிந்த வளமான சாற்றையும் தேனையும் பருகுவோம்; பசுந்தழையால் செய்யப்பட்ட ஆடையையும் மரப்பட்டையால் ஆகிய ஆடையையும் விருப்பமுடன் உடுத்துவோம்; செம்மையாக விளைந்த தினைமாவுடன் இனிய தேனைக் கலந்து விருந்தினர் உண்ணுமாறு கொடுப்போம்; சினத்தால் தாக்கும் வேங்கைப் புலியின் தோல் ஆகிய படுக்கையில் படுப்போம்; காலையில் எழுந்து அங்கயற்கண் அம்மையின் காலில் விழுந்து நாங்கள் செய்த பாவத்தை ஒழிப்போம்; இவை எங்கள் குறக்குடிக்குப் பொருந்திய இயல்புகளாம்.

(அ-ள்.) கல்லி-தோண்டி; தெரிந்து-ஆராய்ந்து; தேறல்-தேன்; வாய்மடுப்போம்-பருகுவோம்; விருந்து-விருந்தினர்; கணி-கண்ணி; வினை-தீவினை, பாவம்; அடுத்த-பொருந்திய.

இது குறி கூறுபவள் தன் குடியியல்பு கூறியது.

இப் பாடலில் உள்ள இறுதி இயைபு நயம் இன்பூட்டும்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

19. புல்வாயின் பார்வையைவெம் புலிப்பார்வை இணங்கும்
புதுத்தினைகல் லுரற்பாறை முன்றில்தொறும் உணங்கும்
கல்விடரில் வரிவேங்கை கடமானோ(டு)உறங்கும்
கருமலையில் வெள்ளருவி கறங்கிவழிந்(து) இறங்கும்
சில்வலையும் பல்வாரும் முன்இறப்பில் தூங்கும்
சிறுதுடியும் பெருமுரசும் திசைதொறும்நின் றேங்கும்
கொல்லையின்மான் பிணையும்இள் பிடியும்விளை யாடும்
குறிச்சிஎங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்ப(து) அம்மே,

(தெ-ரை.) புல்வாய் என்னும் மானின் பார்வையை விரும்பத்தக்க புலியின் பார்வை இணங்கச் செய்யும்; புதிதாக விளைந்த தினை, இடித்தற்கு ஆகும் கல்லுரல் அமைந்த

பாறையின் முகப்புகள் தோறும் காயும்; கற்குகைகளில் வரிகள் அமைந்த வேங்கைப் புலி காட்டுமானோடு சேர்ந்து உறங்கும்; கரியமலையில் இருந்து வெண்ணிற அருவி ஒலியோடு ஒழுகி வீழும்; வலைகள் சிலவும், வார்கள் பலவும் குடிசையின் முன் வளையில் தூங்கும்; சிறிய துடிப்பறையும் பெரிய முரசும் திசை தோறும் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்; குடிசையின் பின்புறத்தில் பெண்மானும் இளைய பெண்யானையும் கூடிவிளையாடும்;இத் தகைய குறிச்சி எங்கள் குறவரினத்தார் குடியிருப்பிடமாகும்.

(அ - ள்.) புல்வாய்-மானின் ஒருவகை; முன்றில்-முற்றம்; உணங்கும்-காயும்; விடர்-குகை; வரி-கோடு; கடமான்-காட்டு மான்; கறங்கி-ஒலித்து; சில்-சில; வார்-தோல்வார்; இறப்பு-வளை; ஏங்கும்-ஒலிக்கும்; கொல்லை-வீட்டின் பின்புறம்; பிணை-பெட்டை, பிடி-பெண்யானை; குறிச்சி-குறவர் குடியிருக்கும் ஊர்.

இது குறிசொல்பவள் தங்கள் குடியிருப்புப்பற்றிக் கூறியது இதிலமைந்த முரண், நயம் செறிந்தது; இயைபும் இனிது

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

20. வெள்ளிமலைக் குறவன்மகன் பழனிமலைக்
குறவன்எங்கள் வீட்டில் கொண்ட
வள்ளிதனக் கேகுறவர் மலையாட்சி
சீதனமா வழங்கி னாரால்
பிள்ளைதனக் கெண்ணெயிலை அரைக்குமொரு
துணியிலைஎன் பிறகே வந்த
கள்ளிதனைக் கொண்டஅன்றே குறவனுக்கும்
எனக்கும்இலை கஞ்சி தானே.

(தெ - ரை.) வெள்ளிப் பனிமலையாகிய கயிலாயமலைத் தலைவன் சிவபெருமான் மகனாகிய பழனிமலைக்குரிய முருகன், எங்கள் குடும்பத்தில் மணம் செய்துகொண்ட வள்ளி அம்மைக்காகக் குறவர்கள் மலையாட்சியைச் சீதனப் பொருளாக வழங்கினார்கள். அத்தகைய வளமான குறக் குடியில் பிறந்த என் பிள்ளைக்குத் தேய்க்க எண்ணெய் இல்லை; இடுப்பில் கட்டுதற்கு ஒரு துணியும் இல்லை; எனக்குப்

பின்னே வந்த இளையவளான வஞ்சகியை கொண்டது முதலே என் கணவனாகிய குறவனுக்கும் எனக்கும் குடிக்கக் கஞ்சி தானும் இல்லை.

(அ - ள்.) வெள்ளிமலை-கயிலாயம்; வெள்ளிமலைக் குறவன்-சிவன்; பழனிமலைக் குறவன் முருகன். குறவன் என்றது குறிஞ்சி (மலை) நில ஆட்சியுடைமை கருதியது முருகன் குறவர் மகளை மணஞ்செய்து கொண்ட உரிமை கருதிச் சொல்லப்பட்டதுமாம். சீதனம்-பெண்ணுக்கு அவள் பிறந்த வீட்டார் தரும் பொருள். என் பிறகு வந்தவள் என்றது இளையவளை. இலை-இல்லை.

இது தன் குடிப்பெருமையும் தன் குடும்ப நிலையுமாகக் குறத்தி கூறியது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

21. கூடல்புன வாளில்கொடுங் குன்றுபரங் குன்று
குற்றாலம் ஆப்பனூர் பூவணம்நெல் வேலி
ஏடகம்ஆ டானைதிருக் கானப்பேர் சுழியல்
இராமேசம் திருப்புத்தூர் இவைமுதலாம் தலங்கள்
நாடியெங்கள் அங்கயற்கண் ஆண்டதமிழ்ப் பாண்டி
நன்னாடும் பிறநாடும் என்நாட தாகக்
காடுமலை யும்திரிந்து குறிசொல்லிக் காலம்
கழித்தேன்என் குறவனுக்கும் கஞ்சிவாரா தம்மே.

(தெ - ரை.) அம்மே, என் தலைவனாகிய குறவனுக்குக் கஞ்சி காய்ச்சித் தருதலை விடுத்து மதுரை திருப்புனவாயில், திருக்கொடுங்குன்றம், திருப்பரங்குன்றம், திருக்குற்றாலம், திரு ஆப்பனூர், திருப்பூவணம், திருநெல்வேலி, திருவேடகம், திருவாடானை, திருக்கானப்பேர், திருச்சுழியல், இராமேச்சுரம், திருப்புத்தூர் ஆகியவை முதலாகிய திருக்கோயில்களை விரும்பி எங்கள் மீனாட்சியம்மை ஆட்சி புரிந்த இனிய பாண்டி நாட்டையும் சேர நாடு, சோழநாடு, தொண்டைநாடு முதலிய நாடுகளையும் என் நாடாக எண்ணிக் காடும் மலையும் அலைந்து குறிசொல்லிப் பொழுது போக்கினேன்.

(அ - ள்.) பாடு புகழ்பெற்ற பாண்டி நாட்டு பதினான்கு திருக்கோயில்களும் இதில் குறிக்கப்படுகின்றன. கொடுங்குன்று-பிரான்

மலை; தான் கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையை விடுத்து அலைந்ததாகத் தன் குறிசொல்லும் நாட்டத்தை வெளியிட்டாள். நாடி-விரும்பியடைந்து; பாண்டி நன்னாடும் பிறநாடும் என் நாடதாக என்பதில் ''யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்'' என்னும் குறள்கருத்து எளிமையாக ஆளப்பட்டுள்ளது. கஞ்சி வாராது-கஞ்சி ஊற்றாமல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

22. பொற்றொடிவள் ளிக்கிளைய பூங்கொடிஎன் பாட்டி
பூமகள்மா யவன்மார்பில் பொலிவளென்று சொன்னாள்:
மற்றவள்பெண் களில்எங்கள் பெரியதாய் கலைமான்
மலரயனார் திருநாவில் வாழ்வளென்று சொன்னாள்:
பெற்றஎங்கள் நற்றாயும் சுந்தரிஇந் திரன்தோள்
பெறும்என்றாள்; பின்எங்கள் சிறியதாய் அம்மே
சொற்றகுறிக்(கு) அளவிலைஎம் கன்னிமார் அறியச்
சொன்னேன்பொய் அலநாங்கள் சொன்னதுசொன்னதுவே.

(தெ - ரை.) அம்மே, பொன்வளையல் பூண்ட வள்ளிக்கு இளையவளாய்ப் பூங்கொடி போன்றவளாகிய என் பாட்டி, திருமகள் திருமால் மார்பில் விளங்குவாள் என்று குறி சொன்னாள்; பின் அப்பாட்டியின் பெண்களில் ஒருத்தியாகிய எங்கள் பெரிய தாய் கலைமகள் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனார் திருநாவில் வாழ்வாள் என்று சொன்னாள்; எங்களைப் பெற்ற நல்ல தாயும், இந்திராணி இந்திரன் தோளைச் சேர்வாள் என்று சொன்னாள்; அதற்குப் பின்னர் எங்கள் சிறிய தாய் சொன்ன குறிக்கு அளவே இல்லை; இச் செய்திகளை நாங்கள் வழிபடும் தெய்வகன்னியர் அறிய மெய்யாகச் சொன்னேன்; பொய் கூறவில்லை; நாங்கள் சொல்லுவன எல்லாம் மெய்யானவையே.

(அ - ள்.) தொடி-வளையல்; பூமகள்—திருமகள்; மாயவன்— திருமால்; கலைமான்-கலைமகள்; மலர் அயன்-நான்முகன்; சுந்தரி- இந்திராணி; சொற்ற-சொன்ன; சொன்னது சொன்னதுவே-சொல்லியவை மெய்யானவையே.

குறத்தி தன் முன்னோர் கூறிய குறி பொய்யாமையை எடுத்துரைத்தது இது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

23. முன்னொருநாள் அம்மைதடா தகைபிறந்த நாளின்
முகக்குறிகண்(டு) இவளுலகம் முழுதாளும் என்றேன்;
பின்னொருநாள் கைக்குறிபார்த்(து) அம்மையுனக்(கு) எங்கள்
பிஞ்ஞகர்தாம் மணவாளப் பிள்ளையென்று சொன்னேன்;
அன்னையவள் மெய்க்குறிகள் அனைத்தையும்பார்த்(து) உரைத்தேன்
ஆண்பிள்ளை உண்டுபிறந்(து) அரசாளும் என்றேன்
சொன்னகுறி எல்லாம்என் சொற்படியே பலிக்கும்
தொகுத்துநீ நினைத்தகுறி இனிச்சொலக்கேள் அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மா, தடாதகைப் பிராட்டி பிறந்த பழைய நாளில் அவள் முகக்குறி கண்டு ''இவள் உலகம் முழுவதையும் ஆட்சி புரிவாள்'' என்று குறி கூறினேன். அதற்குப் பின்னே ஒருநாளில் அவள் கைக் குறிகளைக்கண்டு, ''அம்மையே உனக்கு எங்கள் சிவபெருமானே மணவாளர்'' என்று கூறினேன். அதற்குப் பின்னர் ஒருநாள், அவள் உடற்குறிகள் எல்லாவற்றையும் கண்டு, ''அம்மா, உனக்கு ஆண் பிள்ளை பிறக்கும்; அப்பிள்ளை ஆட்சி செய்யும்'' என்றேன். இவ்வாறு நான் சொன்ன குறிகள் எல்லாம் என் சொற்படியே பலித்தன. ஆதலால் உனக்குக் கூறும் குறியும் பலித்தல் உண்மை. நீ நினைத்த குறிகள் எல்லாவற்றையும் மொத்தமாக நான் கூறக் கேட்பாயாக.

(அ-ள்.) தடாதகை-இறைவி, மலயத்துவச பாண்டியன் மகளாகப் பிறந்து பெற்ற பெயர். பிஞ்ஞகர்-சிவபெருமான்; அவர் சௌந்தர பாண்டியனாக வந்து தடாதகையை மணங்கொண்டார்; அவர் பிள்ளை உக்கிர குமார பாண்டியன்.

இது குறத்தி தன் குறித்திறம் கூறியது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

24. ஒருகாலம் கஞ்சியும்என் குஞ்சுதலைக்(கு)
எண்ணெயும்ஓர் உடுப்பும் ஈந்தால்
பொருகால வேல்கண்ணாய் மனத்துநீ
நினைத்தஎலாம் புகல்வன் கண்டாய்
வருகாலம் நிகழ்காலம் கழிகாலம்
மூன்றும்ஒக்க வகுத்துப் பார்த்துத்
தருங்காலம் தெரிந்துரைப்ப(து) எளிதரிதன்(று)
எங்கள்குறச் சாதிக்(கு) அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, தாக்குதற்கு வரும் காலன் போன்ற வேல் வடிவக் கண்ணுடையாய், ஒரு வேளைக்குக் கஞ்சியும் என் குழந்தை தலைக்கு எண்ணெயும் ஓர் உடையும் தந்தால் நீ மனத்தில் நினைத்தவற்றையெல்லாம் கூறுவேன்; எதிர்காலம் நிகழ்காலம் கடந்தகாலம் ஆகிய முக்காலங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்து பார்த்து நன்மை தருங் காலம் தேர்ந்து உரைப்பது எங்கள் குறச்சாதிக்கு எளிது; அரியது அன்று.

(அ-ள்.) ஒருகாலம் கஞ்சி—ஒரு வேளைக்கு ஆகும் கஞ்சி; குஞ்சு—குழந்தை; குழந்தையைக் குஞ்சு, குட்டி என்பன வழக்கு. பொரு-போரிடும், எலாம்—எல்லாம், குறத்தி, "முக்காலமும் அறிந்து குறிகூறும் முறைமை குறவர்க்கு எளிது, அரிதன்று" என்பதால் தங்களினப் பெருமையுரைத்தாள்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

25. குங்குமம்சந் தனக்குழம்பிற் குழைத்துத் தரைமெழுகிக்
கோலமிட்டுக் குங்குலியக் கொழும்புகையும் காட்டிச்
செங்கனக நவமணிகள் திசைநான்கும் பரப்பித்
தென்மேலை மூலைதனில் பிள்ளையார் வைத்துப்
பொங்குநறு மலர்அறுகோ(டு) ஐங்கரர்க்குச் சாத்திப்
புழுகுநெய்வார்த் திடுவிளக்கு நிறைநாழி வைத்து
மங்கையருக்(கு) அரசிளங்கள் அங்கயற்கண் அமுதை
மனத்துள்வைத்து நினைத்தகுறி இனிச்சொலக்கேள்
அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, செஞ்சாந்தைச் சந்தனக்குழம்புடன் குழைத்துத் தரையை மெழுகிக் கோலமிட்டுக் குங்குலியப் பொடியைக் கனலில் இட்டு நறும்புகை காட்டிச் சிறந்த பொன் முதலான ஒன்பான் மணிகளை நான்கு திசைகளிலும் பரப்பித் தென்மேற்கு மூலையில் பிள்ளையார் வைத்து மணமிக்க நல்ல மலர்களை அறுகம்புல்லுடன் அப்பிள்ளையார்க்குச் சாத்தி, புனுகும் நெய்யும் கலந்துவிடப்பெற்ற விளக்கேற்றி, நிறைநாழி வைத்து மங்கையருக்கு அரசியாகிய எங்கள் மீனாட்சி யம்மையை மனத்துட்கொண்டு நீ நினைத்த குறியை நான் இனிச் சொல்லக் கேட்பாயாக.

(அ-ள்.) கனகம்-பொன்; ஐங்கரர்-பிள்ளையார்;

குறிக்களம் அமைப்பும் குறிகேட்பார் அமைதியும் கூறியது இது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

26. முந்நாழி முச்சிறங்கை நெல்அளந்து கொடுவா;
முறத்தில்ஒரு படிநெல்லை முன்னேவை அம்மே;
இந்நாழி நெல்லையும்முக் கூறுசெய்தோர் கூற்றை
இரட்டைபட எண்ணினபோ(து) ஒற்றைபட்ட தம்மே;
உன்னாமுன் வேள்விமலைப் பிள்ளையார்வந்(து)
உதித்தார்;
உனக்கினியெண் ணினகருமம் இமைப்பினில் கைகூடும்;
என்னாணை எங்கள்குலக் கன்னிமார் அறிய
எக்குறிதப் பினும்தப்பா(து) இக்குறிகாண் அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, மூன்றுநாழி, மூன்றுகை நெல்லை அளந்து கொண்டுவா; சுளகில் ஒரு நாழி நெல்லைக் கொண்டு வந்து முன்னே வை; இந்த ஒரு நாழி நெல்லையும் மூன்று பங்கு வைத்து ஒரு பங்கு நெல்லை இரண்டு இரண்டாக எண்ணு. அவ்வாறு எண்ணியபோது ஒற்றைப்பட வந்தது. நினைக்கு முன்னர், வேள்விமலைப் பிள்ளையார் வந்து தோன்றினார். ஆதலால் உனக்கு இப்பொழுதே நீ நினைத்த செயல் நொடிப்பொழுதில் நிறைவேறும். என் தலைமேல் ஆணை,

எங்கள் குலத்தார் வணங்கும் கன்னியர் அறிய எந்தக் குறி தவறினாலும் இந்தக் குறி தவறாது; அறிவாயாக.

(அ - ள்.) நாழி-ஒருமுகத்தலளவை; சிறங்கை (சிறு அங்கை) சிறிய உள்ளங்கை அளவு; கொடு-கொண்டு; கூறு-பங்கு; உன்னா முன்-நினையாதமுன்னே; இமைப்பு-இமைப்பொழுது; காண்-அறிக.

இதனால் குறிபார்க்கும் முறைமை அறியலாம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

27. நெல்லளந் திட்ட போது
நிமித்தநன்(று) இடத் தெழுந்த
பல்லியும் வரத்தே சொல்லும்;
பத்தினிப் பெண்கள் வாயால்
சொல்லிய வாய்ச்சொல் அன்றித்
தும்மலும் நல்ல தேகாண்;
அல்லது கிளைகூட் டும்புற்(று)
ஆந்தைவீச்(சு) அழகி(து) அம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மா, நெல்லை அளந்து படைத்தபோது சொகினம் (சகுனம்) நன்று; இடப்பக்கத்தே எழுந்த பல்லி ஒலியும் நன்மை வருவதையே உரைக்கும்; பத்தினிப் பெண்கள் தங்கள் வாயால் சொல்லிய உரையே அன்றி அவர்கள் தும்மிய தும்மலும் நன்மைக்கு அறிகுறியேயாம்; இவற்றை அன்றித் தன் இனத்தை அழைக்கும் புற்றின்மேல் உள்ள ஆந்தையின் ஒலியும் நன்மையானதேயாம்.

(அ-ள்.) நிமித்தம்—சொகினம்; இதனைச் சகுனம் என்பர். வாயால் சொல்லுதலை விரிச்சி என்பர்; அசரீரி என்பதும் அது. உடல் தோன்றாமல் ஒலிமட்டும் வெளிப்படுவது (அ+சரீரி). வீச்சு—ஒலி.

நல்ல குறிகள் இவையென நவில்கின்றது இது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

28. கொண்டுவா அம்மேகை கொண்டுவா அம்மே;
கொழுங்கனக நவமணிகள் அளைத்திடும் உன் கையே;
வண்டுசுலா மலர்கொய்ய வருந்திடும்உன் கையே;
வருந்தினர்க்கு நவநிதியும் சொரிந்திடும்உன் கையே;

புண்டரிகம் பூத்தழகு பொலிந்திடும்உன் கையே;
புழுகுறுநெய்ச் சொக்கர்புயம் தழுவிடும்உன் கையே;
அண்டர்தம்நா யகிஎங்கள் மதுரைநா யகியை
அங்கயற்கண் நாயகியைக் கும்பிடும்உன் கையே.

(தெ-ரை.) அம்மே, உன் கையைக் கொண்டுவருவாயாக; சிறந்த பொன் முதலிய ஒன்பான் மணிகளும் அள்ளிமகிழும் உன்கை; வண்டுகள் மொய்த்துச் சுழலும் மலர் பறிக்கவும் வருந்தும் மென்மையினது உன்கை; வருந்தி வந்தவர்க்கு ஒன்பான் மணிகளும் அள்ளி வழங்கும் உன்கை; தாமரைபோல் மலர்ந்து அழகு விளங்கும் உன்கை; நறுமண நெய்யின் மணம் கமழும் சொக்கநாதர் தோளைத் தழுவி இன்புறும் உன்கை: தேவர்களுக்குத் தலைவியாகிய எங்கள் மதுரைத் தலைவியாம் மீனாட்சியம்மையைக் கும்பிடும் உன்கை.

(அ-ள்.) அளைதல்-அள்ளி எடுத்தல்; என்றது செல்வப் பெருக்கை உரைத்தது; வண்டு சுலா மலர்-வண்டு சுழலும் (மொய்க்கும்) மலர்; வருந்தினர்—இல்லாமையால் வருந்தியவர்; புண்டரிகம்-தாமரை: புழுகு உறுநெய்-செஞ்சாந்து கலந்த நெய்; அண்டர்-தேவர்

இது தலைவியின் கையருமை கூறியது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

29. அம்மேநின் செங்கையைநின் கொங்கையில் வைத்ததுதான்
அபிடேகச் சொக்கருனை அணைவரென்ற குறிகாண்;
இம்மேலைத் திசையினிற்கை எடுத்ததுவும் அவர்தாம்
இன்றந்திப் பொழுதினில்வந்(து) எய்துவரென்றதுகாண்;
கைம்மேல்கை கட்டியதும் தப்பாமல் உனக்குக்
கைகூடும் நீநினைத்த காரியம்என் றதுகாண்;
செம்மேனி மணிவயிற்றில் கைவைத்த(து) இனிநீ
சிறுவர்பதி னறுவரையும் பெறுவையென்ற தம்மே.

(தெ-ரை.) அம்மே, உன் சிவந்த கையை உன் மார்பில் வைத்தாய்; இது வழிபாட்டுக்குரிய சொக்கநாதர் உன்னை

வந்து கூடுவார் என்பதை அறிவிக்கும் அடையாளம் என்பதை அறிவாயாக; இந்த மேற்குத் திசையில் நீ கையை எடுத்தாய் (தூக்கினாய்); இஃது அச்சொக்கநாதர் இன்று மாலைப் பொழுதில் உன்னிடம் வந்து சேர்வார் என்பதற்கு அடையாளம் என்பதை அறிவாயாக; உன் கையின்மேல் கையைக் கட்டிக்கொண்டது நீ நினைத்தது தப்பாமல் நிறைவேறும் என்பதற்குரிய அடையாளம் என்பதை அறிவாயாக; நின் சிவந்த திருவுடலின் அழகிய வயிற்றில் நீ கையை வைத்தது இனிச் சிறுவர் பதினாறுபேர் பெறுவாய் என்பதற் குரிய அடையாளமென அறிவாயாக.

(அ - ள்.) கொங்கை-மார்பு! அபிடேகம்-வழிபாடு; திகை-திசை; அந்தி-மாலை; மணி-அழகு; சிறுவர் பதினறுவர் என்பது 'பதினாறுபேறு,' என்பது மக்கள் பதினாறுபேரையும் குறிக்கும் என்பதற்கு ஒரு சான்று.

இது தலைவியின் கைக்குறி கண்டு கூறிய குறி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

30. அங்கைத் தலத்துத் தனரேகை
அளவில் செல்வம் தரும்உனது
செங்கைத் துடிதென் மதுரேசர்
செம்பொற் புயத்தில் சேர்க்குமால்:
இங்கிப் படிபுத் திரரேகை
எவர்க்கும் இலைஇப் படிதோளில்
தங்கும் மறுஅங் கயற்கணம்மை
தன்னோ டிருக்கத் தரும்அம்மே.

(தெ - ரை.) அம்மே, உன் அழகிய கையிடத்து அமைந்த செல்வரேகை அளவற்ற செல்வம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கும். உனது சிவந்த கையின் துடிப்பு, அழகிய சொக்கநாதரின் சிவந்த பொன் போன்ற திருத் தோளில் சேர்வாய் என்பதைக் காட்டும்; உனக்கு இக்கையில் இருப்பது போலப் புதல்வரைக் காட்டும் வரிகள் எவர்க்கும் வாய்த்தன இல்லை; இவ்வாறு

அழகாகத் தோளில் விளங்கும் மறு (மச்சம்) மீனாட்சியம்மை யுடன் இருக்கும் பேற்றைத் தரும்.

(அ - ள்.) அங்கை (அம் + கை)-அழகிய கை; அங்கை(அகம் + கை) உள்ளங்கை: தலம்-இடம் தனரேகை, புத்திரரேகை என்பன ரேகை வகைகள்; துடி-துடிப்பு: இலை-இல்லை; அம்மை தன்னோடு இருத்தல் இறைவரால் விரும்பப் படுதல் குறித்தது.

இது ரேகையும் துடிப்பும் மறுவும் கொண்டு கூறிய குறி.

சிந்து

31. பொன்பொதியும் துகிலெனவெண்
 புயலொடுதண் பனிமூடும்
 தென்பொதிய மலையாட்டி
 பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ - ரை.) பொன்னை மூடிவைத்த வெண்பட்டாடை என்னுமாறு வெண்ணிற மேகத்துடன் தண்ணிய பனிமூடிக் கிடக்கும் அழகிய பொதிய மலையாளும் பெருமகளின் பேரைச் சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ - ள்.) பொன் - (இவண்) வெண்பொன்னாம் வெள்ளி; வெண்புயல் என்பதை நோக்குக. துகில்-மெல்லிய ஆடை; "நான் பாட, பேரைச் சொல்லாய்" என இயைக்க.

இது முதல் நான்முடிய மீனாட்சியம்மையின் புகழ் கூறுவது.

32. பலநதிகள் புணர்ந்தநதி
 பதியைஅணை யாதவைகைக்
 குலநதித்தண் டுறைச்செல்வி
 பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ - ரை.) பல ஆறுகளும் கூடும் கடலை அடையாத வையையாம் ஆற்றையும், குளிர்ந்த நீர்த்துறைகளையும் உடைய செல்வியைப் பாடுதற்குப் பேரைச் சொல்வாயாக.

(அ - ள்.) புணர்ந்த-கூடிய; நதிபதி-கடல்; அணையாத-அடையாத; குலநதி-சிறந்தநதி.

33. அன்பாண்டு கல்வலிதென்(று)
அவ்வைபா டியஎங்கள்
தென்பாண்டி நாட்டாள்தன்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ-ரை.) அன்புமிகக் கொண்டு 'கல்வலிது' என்று ஔவைப் பெருமாட்டியார் பாடிய பாடலைக் கொண்ட எங்கள் அழகிய பாண்டி நாட்டு அரசியின் பேரைச் சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ-ள்) அன்பாண்டு (அன்பு ஆண்டு)-அன்பு கொண்டு; 'வஞ்சி வெளிய'' என்னும் தனிப் பாடலில், ''பஞ்சவன் தன் நான்மாடக் கூடலில் கல்வலிது'' என்று பாடப் பெற்றுள்ளது. தென்-அழகு; இனிமையுமாம்.

34. பொன்மாடம் சூழ்ந்தகரும்
புயல்அமலன் போர்வைநிகர்
பன்மாடக் கூடலாள்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ-ரை.) பொன் மாடங்களைச் சூழ்ந்த கருமேகம், இறைவன் போர்த்திய யானையுரியாம் போர்வை போல விளங்கும் பன்மாடக் கூடலாம் மதுரை இறைவியின் பெயரைச் சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ-ள்.) புயல்-மேகம்; அமலன்-இறைவன்; நிகர்-ஒப்பு; பன்மாடக் கூடல்-மதுரைக்கு ஒரு பெயர்.

35. எண்திசைக்கும் வேம்பாய்எம்
இறையவர்க்குக் கரும்பாகும்
வண்டிசைக்கும் தாரினாள்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ-ரை.) எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ளவர்க்கும் வேம்பாக இருந்து எம் இறைவராம் சிவபெருமானுக்குக் கரும்பாக இருக்கும், வண்டுகள் பாடும் மாலையணிந்த மீனாட்சியம்மையின் பேரைச் சொல்வாய் நான் பாடுதற்கு.

(அ - ள்.) வேம்பு கசப்பு ; கரும்பு-இனிப்பு ; சுவைப்பொருள் சுவைத் தன்மையைக் குறித்து நின்றது. தார்-மாலை. வேம்புகரும்பு என்பன முரண்சுவை தருவன.

36. தினவட்டம் இடும்பருதித்
திண்பரிமண் பரியாக்கும்
கனவட்ட வாம்பரியாள்
பேரைசொல்லாய் பாடநான்.

(தெ - ரை.) நாள்தோறும் வட்டமிடும் கதிரோனின் வலிய குதிரைகளை மண் குதிரைகள். என்னும்படி தூசி பரக்க விரைந்து செல்லும் கனவட்டம் என்னும் தாவும் குதிரையை உடைய பாண்டி மாதேவியின் பேரைச் சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ - ள்.) பருதி-கதிரோன் ; பரி-குதிரை ; கனவட்டம்-பாண்டியன் குதிரையின் பெயர். மண் தூசி படுதலால் மண் பரிகள் என்னும்படியாயின பருதிப் பரிகள் என்க. இஃது உயர்வு நவிற்சியணி.

37. திக்கயங்கள் புறங்கொடுப்பத்
திசையெட்டும் திறைகொண்ட
கைக்கயத்தை மேற்கெண்டாள்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ - ரை.) திசை யானைகள் புறங்கொடுத்து ஓடுமாறு எட்டுத் திசைகளிலும் வெற்றிக் கொடி நாட்டிக் கப்பங் கொண்ட வலிய கையையுடைய யானையை மேலேறிச் செலுத்துபவள் ஆகிய மீனாட்சியின் பெயரைச் சொல்லாய் நான் பாடுதற்கு.

(அ - ள்) திக்கு + கயங்கள்-திக்கயங்கள் ; திசை யானைகள் ; கைக்கயம்-கையையுடைய யானை,

38. ஆன்ஏற்றுங் கொடியானை
ஐங்கணையான் வென்றிடஅம்
மீன்ஏற்றின் கொடியுயர்த்தாள்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ-ரை.) காளையைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட கொடியினனாகிய சிவபெருமானை ஐந்து கணையுடைய மன்மதன் வெற்றி கொள்ள, அந்த மகரமீன் கொடியை உயர்த்தியவளாகிய மீனாட்சியின் பேரைச் சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ-ள்) ஆன் இடபம் (காளை) ஐங்கணையான்-மன்மதன். அவன் கணைகள்; தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, குவளை என்பன. மீன் ஏறு-மகரமீன்.

39. இனிஆணை இலைஅரசர்க்(கு)
என்றுதிசை எட்டுமொரு
தனிஆணை செலுத்தினாள்
பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்.

(தெ-ரை.) இனி மற்றை அரசர்க்கு ஆணையிடும் திறம் இல்லை என்று எட்டுத்திக்கும் ஒப்பற்ற தனிஆணை செலுத்தியவளாகிய மீனாட்சியின் பேரைச்சொல்வாயாக நான் பாடுதற்கு.

(அ-ள்.) ஆணை-கட்டளை; ஒரு தனி ஆணை-ஒப்பற்ற ஆணை. ஒரு தனி: ஒரு பொருட் பன்மொழி.

40. கருமலையச் செருமலையும்
கைம்மலைய மன்னர்தொழ
வருமலையத் துவசன்அருள்
மடக்கொடியைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) கருக்கலங்குமாறு போர் புரியும் யானைகளையுடைய அரசர் வணங்குமாறு வரும் மலயத்துவச பாண்டியன் அருளிய மென்கொடி போன்றவளாகிய மீனாட்சியை யான் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) கருமலைய - கருக்கலங்க; செரு மலையும் - போர் புரியும்; கைம்மலை-யானை; மலயத்துவசன்-பாண்டிய வேந்தன். மடக்கொடி-மெல்லிய கொடி.

41. விண்புரக்கும் கதிர்மௌலி
முடிகவித்து வெண்குடைக்கீழ்
மண்புரக்கும் அபிடேக
வல்லியைநான் பாடுவனே.

(தெ-ரை) விண்ணை அளவும் ஒளியுடைய திருமுடியைச் சூடி வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ் இருந்து மண்ணுலகை ஆட்சி புரியும் மீனாட்சியம்மையை நான் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) புரக்கும்-காக்கும்; மௌலி-முடி: மௌலிமுடி என்றது ஒருபொருள் பன்மொழி. அபிடேகம்-திருமுழுக்கு; ஈண்டுப் பட்டாபிடேகம் கொண்ட அரசி என்பதைச் சுட்டியது.

42. வெம்புருவச் சிலைகுனித்து
விழிக்கணைகள் இரண்டெந்தை
மொய்ம்புருவத் தொடுத்தெய்த
மொய்க்குழலைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) விருப்பத்தக்க புருவமாகிய வில்லை வளைத்து விழியாகிய கணைகள் இரண்டை எம் தந்தையாம் சிவபெருமான் தோளை உருவிச் செல்லுமாறு தொடுத்து எய்த திரண்ட கூந்தலுடைய அம்மையைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) வெம்-விருப்பம்; சிலை-வில்; எந்தை-எம் தந்தை; மொய்ம்பு - தோள்; மொய்குழல் - திரண்டகுழல்; வண்டுகள் மொய்க்கும் குழல் என்றுமாம். குழல்-கூந்தல்.

43. ஊன்கொண்ட முடைத்தலையில்
பலிகொண்டார்க்(கு) உலகேழும்
தான்கொண்ட அரசாட்சி
தந்தாளைப் பாடுவனே

(தெ-ரை.) ஊன் ஒழுகும் நாற்றமுடைய தலை ஓட்டில் பிச்சை கொண்ட பெருமானாம் சிவபெருமானுக்கு, ஏழுலகும் தான் கொண்ட ஆட்சியைத் தந்த அம்மையைப் பாடுவேன்:

(அ-ள்.) முடை-நாற்றம்; பலி-பிச்சை.

44. வானவர்கோன் முடிசிதறி
வடவரையில் கயல்எழுது
மீனவர்கோன் தனைப்பயந்த
மெல்லியலைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) தேவர் கோமானின் (இந்திரனின்) முடியைச் சிதறச் செய்து இமயமலையில் மீன் பொறியைப் பொறிக்கும் பாண்டியனாம் உக்கிர குமாரனைப் பெற்றெடுத்த தடாதகையாம் அம்மையைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) வானவர்கோள்-இந்திரன்; வடவரை-வடக்கே உள்ள மலை; கயல்-மீன்; மீனவர்-பாண்டியர்; பயந்த-பெற்ற.

45. கான்மணக்கும் சடைக்காட்டில்
கவின்மணக்கும் கடிக்கொன்றைத்
தேன்மணக்கும் பிறைநாறும்
சீறடியைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) நறுமணம் கமழும் சடைத் தொகுதியில் அழகு விளங்கும் நறுமணக் கொன்றை மலரின் தேன் பரவும் திங்கள் பிறையின் மணம் விளங்கும் சிறிய அடியையுடைய பெருமாட்டியைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) கான்-மணம்; காடு-தொகுதி; கவின்-அழகு; கடி-மணம்; சீறடி-சிறுஅடி. இஃது உமைகொண்ட ஊடலைத் தணிக்க இறைவர் வீழ்ந்து வணங்கியமையால் அவர் திருமுடி அம்மை திருவடியில் பட்டமை குறித்து மொழிந்தது.

46. எவ்விடத்தும் தாமாகி
இருந்தவருக்(கு) அருந்தவரும்
வெவ்விடத்தை அமுதாக்கும்
விரைக்கொடியைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) எங்கும் தாமாக இருந்தவராம் சிவ பெருமானுக்கு அருந்துவதற்காக வந்த கொடிய நஞ்சை அமுதாக்கித் தந்த மணமிக்க பூங்கொடி போன்றவளாம் அம்மையைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) வெவ்விடம்-கொடிய நஞ்சு; விரை-மணம்; இறைவன் நஞ்சுண்டபோது அது கண்டத்தளவில் நிற்க நிறுத்தியவள் அம்மை என்பது கொண்டு கூறியது. 'நஞ்சை அமுதாக்கும்' என்றது நயம்.

47. வைத்தபகி ரண்டமெனும்
மணற்சிற்றில் இழைத்திழைத்தோர்
பித்தனுடன் விளையாடும்
பெய்வளையைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) அடுக்கப்பட்ட அண்டங்களாகிய மணற்சிறு வீடுகளைக் கட்டிக் கட்டிப் பெருமானுடன் விளையாடும் பலவாகப் பெய்த வளையல் அணிந்த அம்மையைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) பகிரண்டம்-பேரண்டம்; சிற்றில்-சிறுவீடு; இழைத்து-கட்டி; பித்தன்-சிவபெருமான். அண்டமும் பகிரண்டமும் படைத்தல் இறைவன் இறைவியர்க்குச் சிறுவீடு கட்டும் சிறுவிளையாட்டு என்றது இது.

48. இலைக்குறியும் குணமுநமக்(கு)
என்பார்க்கு வளைக்குறியும்
முலைக்குறியும் அணிந்திட்ட
மொய்குழலைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) வடிவும் குணமும் நமக்கு இல்லை என்பவ ராகிய இறைவர்க்கு வளையல் குறியும் மார்புக்குறியும் பதித்த திரண்ட கூந்தல் உடையவளைப் பாடுவேன்.

(அ - ள்.) இலை என்பதைக் 'குறி' 'குணம்' இரண்டற்கும் கூட்டுக. குறி-பெயருமாம். ''ஒருருவம் ஒருநாமம் ஒன்றுமில்லார்'' என்றது கருதுக. பதினொன்றாம் பாடலைப் பார்க்க.

49. ஒன்றாகி அனைத்துயிர்க்கும்
உயிராகி எப்பொருளும்
அன்றாகி அவையனைத்தும்
ஆனாளைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) ஒரு பொருளாகியும் எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராகியும் எப்பொருளும் இல்லாததாகியும், எல்லாப் பொருளும் தானாகியும் நிற்கும் இறைவியைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) அனைத்தும்-எல்லாம். அனைத்தும் ஆனாள்-எல்லா மாகியவள்; இறைமை இயல் உரைத்தது இது.

50. பரசிருக்கும் தமிழ்க்கூடல்
பழியஞ்சிச் சொக்கருடன்
அரசிருக்கும் அங்கயற்கண்
ஆரமுதைப் பாடுவனே.

(தெ-ரை.) புகழ் குடிகொண்ட தமிழ் மதுரையில் பழியஞ்சி என்னும் பெயர்கொண்ட சொக்கநாதருடன் இருந்து அரசு செலுத்தும் அங்கயற்கண்ணியாம் அரிய அமுதைப் பாடுவேன்.

(அ-ள்.) பரசு-புகழ்; கூடல்-மதுரை; பழியஞ்சி என்றது இறைவர் பெயருள் ஒன்று. முன்னும் (5) கூறினார்.

வாழ்த்து

கொச்சகக் கலிப்பா

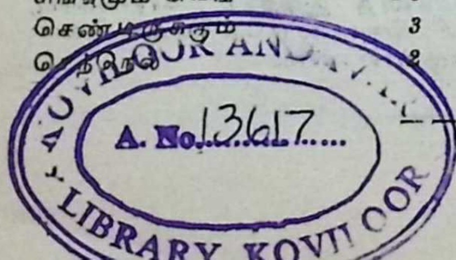
நீர்வாழி தென்மதுரை நின்மலனார் அருள்வாழி
கார்வாழி அங்கயற்கண் கன்னிதிரு அருள்வாழி
சீர்வாழி கச்சிநகர்த் திருமலைபூ பதிவாழி
பேர்வாழி அவன்செல்வம் பெரிதூழி வாழியவே.

(தெ-ரை.) நீர் வாழ்க; அழகிய மதுரையில் கோயில் கொண்ட குறையிலா இறைவர் திருவருள் வாழ்க; மழை வாழ்க; அங்கயற்கண் அம்மையின் திருவருள் வாழ்க; சிறந்தவை எல்லாம் வாழ்க; காஞ்சி மாநகர் ஆட்சி புரியும் திருமலை பூபதி என்பான் வாழ்க; அவன் புகழ் வாழ்க; அவன் செல்வம் காலமெல்லாம் வாழ்வதாக.

(அ-ள்.) நின்மலர்-களங்கமில்லாத இறைவர்; கார்-மேகம், மழை; சீர்-சிறப்பு; கச்சி-காஞ்சி; திருமலை பூபதி-வள்ளல் பெயர்; பேர்-பெருமை; ஊழி-நெடியதொரு கால எல்லை.

செய்யுள் முதற் குறிப்பு

[எண் : செய்யுளெண்]

தலைமை நிலையம்:

154, டி. டி. கே. சாலை,
ஆள்வார்பேட்டை, சென்னை-18

கிளை நிலையங்கள்:

79, பிரகாசம் சாலை (பிராடுவே),
சென்னை-108.

திருநெல்வேலி-6. மதுரை-1.
கோயமுத்தூர்-1. கும்பகோணம்-1.
திருச்சிராப்பள்ளி-2. சேலம்-1

விலை ரூ. 3-00

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108